Hagyjátok azt! Hiszen bűzös dolog az

Dzsábir bin Abdullah (Allah legyen elégedett mindkettejükkel) azt mondta: Egy portyán voltunk és egy Kivonulók (muhádzsirok) közül való férfi rúgva elűzött egy férfit a Segítők (anszárok) közül. A Segítő mondta: Ó, ti, Segítők (segítség!)! És a Kivonuló azt mondta: Ó, ti Kivonulók (segítség!). Allah az Ő Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) fülébe juttatta ezt és erre azt mondta: "Hagyjátok azt! Hiszen bűzös dolog az." Dzsábir azt mondta: Midőn a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megérkezett Medinába a Segítők nagyobb számban voltak; ám később a Kivonulók száma is növekedni kezdett. Abdullah bin Ubayy mondta: Vajon ők (a Kivonulók) ilyet tettek volna? Allahra! Ha visszatérünk Medinába az erősebb és nemesebb kiűzi onnan a gyenge alantast. Umar bin al-Khattáb (Allah legyen elégedett vele) azt mondta: Engedd meg nekem, ó, Allah Küldötte; hogy elvágjam a nyakát ennek a képmutatónak! A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) pedig így válaszolt: "Hagyd őt! Nem szeretnám ha az emberek olyanokat beszélnének, hogy Muhammad megöli a Társait."

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muttafaqun ᶜalayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhārī és Muslim is lejegyezték)]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) úton volt egy hadjáraton, és vele voltak a társai a muhádzsirok (kivándorlók) és az anszárok (segítők) közül, akikre Allah legyen elégedett velük. Ekkor egy muhádzsir férfi megütött egy anszári férfit a hátán. Az anszári így kiáltott: Segítsetek, ó, anszárok! A muhádzsir pedig így szólt: Segítsetek, ó, muhádzsirok! Ezt meghallotta Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) meghallotta ezt és mondta: Mi történik itt? Azt mondták: Egy muhádzsir férfi megütötte az anszári férfi hátát a kezével. Az anszári így kiáltott: Segítsetek, ó, anszárok! A muhádzsir pedig így válaszolt:'Segítsetek, ó, muhádzsirok! A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta nekik: Hagyjátok el ezt a dzsáhilijja (tudatlanság kora) szokást, mert az csúnya, undorító és ártalmas. Ez az, amikor egy férfi, ha legyőzi őt az ellenfele, segítségért hívja a saját népét, akik aztán sietnek a támogatására – akár igazságtalan, akár ártatlan –, tudatlanságukból és törzsi elfogultságukból fakadóan. Dzsábir mondta: Amikor a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a muhádzsirokkal együtt Medinába érkezett, az anszárok száma nagyobb volt, de később a muhádzsirok többen lettek. A képmutatás vezetője, Abdulláh ibn Abi ibn Szalúl azt mondta: Tényleg idáig fajult a helyzet?! Allahra mondom, ha visszatérünk Medinába, akkor a becsesek — azaz én és a velem lévők — fogjuk kitaszítani a városból a megvetetteket - azaz: a Prófétát (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) és a vele lévőket. Umar bin al-Khattáb (Allah legyen elégedett vele) így szólt: Ó, Allah Küldötte! Engedd meg nekem, hogy elvágjam ennek a képmutatónak a nyakát! A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) pedig így válaszolt: hagyd őt! Ne beszéljenek az emberek olyat, hogy Muhammad megöli a követőit - még ha csak a látszat kedvéért cselekednek is ők így.